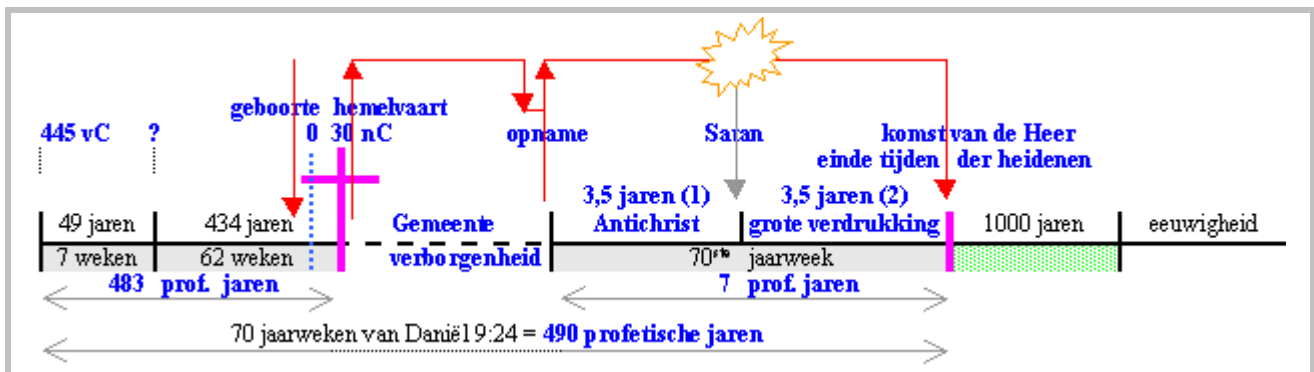

Vergelijking en Contrast tussen Israël en de Kerk

<http://www.middletownbiblechurch.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling, schema en voetnoten door M.V. - Update 12-9-2009 (links achteraan)

De profetie in Daniël 9:24-27 geeft een sleutel om de natuur van ons huidig tijdperk te begrijpen. Israëls geschiedenis vanaf de herbouw van Jeruzalem tot de tweede komst van de Messias is vervat in de [Zeventig Jaarweken profetie](#) van Daniël 9:24-27 (schema hieronder).

De profetie van de zeventig jaarweken - volg deze [LINK](#) voor begeleidende verklaringen

We weten dat de Messias werd **afgesneden** (slaat op Zijn gewelddadige kruisdood) na de 69ste jaarweek, en we weten uit het boek Openbaring en andere Schriftpassages dat de 70ste jaarweek nog toekomst is en dat deze de finale zeven jaar vertegenwoordigt voordat de Messias zichtbaar terugkeert naar de aarde.

Tussen de 69ste en de 70ste weken is er een “kloof” van (tot op vandaag) bijna 2000 jaren, in welke tijd God Zijn Kerk (of: Gemeente) bouwt (Mattheüs 16:18) en Hij naar de heidenen omziet om voor Zijn Naam uit hen een volk aan te nemen (Handelingen 15:14).

Het is hoogst significant dat deze 70ste jaarweek profetie van Daniël (Dan. 9:24) niets te zeggen heeft over een periode in de geschiedenis waarvan we nu weten dat deze al bijna tweeduizend jaren in beslag neemt.

Wanneer deze merkwaardige “kloof” wordt geïntegreerd in Daniëls grote chronologische profetie, wordt de interpreteerder gedwongen twee geschiedenissen te onderscheiden: 1° de bepaalde geschiedenis van Israël (totaal 490 jaren), en 2° de niet-bepaalde “kloof-geschiedenis” van de Kerk (al bijna 2000 jaren). God heeft een aparte geschiedenis of programma voor Israël en een aparte geschiedenis of programma voor Zijn Kerk. Die twee programma’s harmoniseren perfect maar bemoeien zich niet met elkaar, noch overlappen zij elkaar in de tijd. De Kerkperiode (of: Kerkbedeling, Kerkdispensatie) situeert zich in zijn geheel na de voltrekking van de 69ste jaarweek en vóór het begin van de 70ste jaarweek.

Vitale verschillen tussen Israël en de Kerk

[Dispensationalisten](#)¹ worden onderscheiden van niet-dispensationalisten doordat zij de duidelijke bijbelse verschillen erkennen tussen Israël en de Kerk. De volgende verschillen, geïllustreerd in tabelvorm, zijn gebaseerd op de heldere leer van de Schrift en geïnterpreteerd in hun eenvoudige,

¹ Dispensationalisme: de leer dat Gods handelen met de mens verschillend is in verschillende dispensaties in de tijd. Deze dispensaties worden ook ‘bedelingen’ genoemd. Dit is het tegenovergestelde van de Verbondstheologie. Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bedelingen.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/dispensationalisme.pdf>.

normale, letterlijke betekenis. Bijvoorbeeld: niet-dispensationalisten worden met afschuw vervuld bij de gedachte dat er dierlijke offers zullen gebracht worden in het toekomstige Messiaanse Koninkrijk (Millennium), maar toch is dat hetgeen de oudtestamentische profeten voorzeggd hebben.

In deze tabel verwijst de term “Kerk” naar de ware Kerk die opgebouwd is uit wedergeboren gelovigen, en omvat niet louter *belijdende* christenen die geen leven uit God hebben (1 Johannes 5:12).

Vergelijking en Contrast tussen Israël en de Kerk	
Israël	De Kerk
Israël is een natie die uitverkoren is door God en gesteund door verbondsbeloften (Dt 7:6-9). Niet alle personen in deze uitverkoren natie zijn gered (Rm 9:6; 11:28).	De Kerk is een uitgeroepen vergadering van gelovigen die gedoopt werden tot het lichaam van Christus (1Ko 12:13). Elk lid van het lichaam is gered, alhoewel er menigten belijdende christenen zullen zijn die niet gered zijn (2Tm 2:19).
Het ontstaan van Israël is terug te voeren tot Abraham, Izaäk en Jakob (Jakob is de vader van de twaalf stammen).	De Kerk is terug te voeren tot de dag van Pinksteren (Hd 2) toen voor het eerst gelovigen in het lichaam van Christus gesteld werden.
In Gods programma voor Israël omvatten Zijn getuigen één natie (Js 43:10).	In Gods programma voor de Kerk omvatten Zijn getuigen alle naties (Hd 1:8).
Gods programma voor Israël was gecentreerd in Jeruzalem (Mt 23:37) en zal zich opnieuw centreren in Jeruzalem tijdens de Verdrukking (Mt 24:15-20) en tijdens het Millennium (Js 2:1-5).	Gods programma voor Zijn Kerk begon in Jeruzalem en breidde zich uit tot de hele aarde (Lk 24:47; Hd 1:8). De Kerk is geïdentificeerd met de opgestane Christus, niet met een aardse stad.
De hoop en verwachting van Israël was aards, gecentreerd in de oprichting van het Koninkrijk van de Messias, zoals voorzeggd door de profeten (Jr 23:5-8; Js 2:1-5; 11:1-16).	De hoop en verwachting van de Kerk is hemels, gecentreerd in de heerlijke verschijning van Christus om Zijn volk in de hemel op te nemen (Jh 14:1-3; Fp 3:20-21; Ko 3:1-4; 1Th 4:13-18).
Gods doel en programma voor Israël is onthuld in de oudtestamentische geschriften.	Gods doel en programma voor de Kerk is niet onthuld in het Oude Testament, maar middels de nieuwtestamentische apostelen en profeten (Ef 3:5).
In Israëls geschiedenis, in de focus van Dn 9:24 (70 jaarweken of 490 jaren), waren er dierlijke offers. Dit tijdperk omvat de komende verdrukkingstijd (70 ^{ste} jaarweek). In het Millennium zijn er eveneens dierlijke offers (Ez 43:27).	In de geschiedenis van de Kerk zijn er geen dierlijke offers. Het offer van de Messias wordt herdacht door de tafel van de Heer.
In Israëls geschiedenis, in de focus van Dn 9:24 (490 jaren, de Verdrukking inbegrepen), is er een tempel in Jeruzalem. En ook zo in het Millennium (Ez hoofdstukken 40-48).	Tijdens de kerkbedeling is er na 70 nC. geen tempel meer in Jeruzalem. In dit tijdperk manifesteert God Zijn heerlijkheid in Zijn gelovigen, zowel individueel als collectief, en vormt hen als Zijn tempel (1 Ko 3:16; 6:19-20; Ef 2:21-22). Dit wordt volbracht door de inwonende bediening van de Heilige Geest.
Israëls geschiedenis, in de focus van Dn 9:24 (490 jaren) omvat een priesterschap, beperkt tot de zonen van Aäron, en sloot de meeste Israëlieten daarvan uit. Hetzelfde zo in het Millennium (Ez 40:46; 43:19; 44:15).	Tijdens de kerkbedeling is elke ware gelovige een priester en in staat geestelijke offers te brengen voor de Heer (Hb 13:15; 1Pt 2:9; Op 1:6). Israël <i>had</i> een priesterschap, de Kerk <i>is</i> een priesterschap.
Israëls geschiedenis, in de focus van Dn 9:24 zal eindigen met de komst van de Messias op aarde om Zijn koninkrijksregering in te stellen.	De geschiedenis van de Kerk zal eindigen bij de Opname van de Kerk, wanneer de volheid van de naties is ingegaan (1Th 4:13-18; Rm 11:25).

Tijdens Israëls geschiedenis (de 490 jaren van Dn 9:24, Verdrukking inbegrepen) is de etnische opmaak van de wereld tweeledig: Joden en Heidenen. Deze opdeling zal ook voorkomen in het Millennium, in natuurlijke lichamen.	Tijdens de kerkbedeling, van Pinksteren tot de Opname, is de etnische opmaak van de wereld drieledig: Joden, heidenen en de Kerk (1Ko 10:32). De Kerk bestaat hier uit geredde Joden en Heidenen in één Lichaam (Ef 2:15; 3:6).
Tijdens Israëls geschiedenis, van de Sinai tot het Millennium (exclusief de kerkbedeling), wordt Israëls rol in de wereld gekarakteriseerd door VOORRANG (d.w.z. zij hebben een leidende rol als Gods uitverkoren volk) - zie Dt 4:6-8; Js 43:10; Mt 10:5-6; Zc 8:23.	Tijdens de kerkbedeling, wordt Israëls rol in de wereld gekarakteriseerd door GELIJKHEID - Jood en Heiden samen in één verenigd lichaam om getuigenis te geven van een opgestane Christus (Ko 3:11; Gl 3:28).
Mannelijke Joden werden besneden als een teken van het Abrahamitisch Verbond. Gelovige Joden waren ook besneden in het hart (Jr 4:4).	Gelovigen in dit tijdperk genieten interne besnijdenis, geen werk door mensenhanden (Ko 2:11; Fp 3:3). Geen fysieke besnijdenis meer nodig.
Israël onder de Wet van Mozes als levensregel.	De Kerk staat onder de regel van de “nieuwe schepping” (Gl 6:15-16). Zie HIER verder.
Joden zijn fysieke kinderen van Abraham. De ongelovigen van hen zijn geestelijke kinderen van de duivel (Jh 8:37-44).	Elke gelovige in Christus (oorspr. Jood of Heiden) is een geestelijk kind van Abraham en van God (Rm 4:11-12; Gl 3:26-29). Dit betekent niet dat de gelovigen van de Kerk, Israëlieten zijn.
Israël moest de Sabbatdag houden (Ex 20:8). De Sabbat zal ook gehouden worden in de Verdrukking (Mt 24:20) en het Millennium (Ez 46:1-3).	De Kerk moet ijverig zijn en alles doen om in Gods rust te staan (Hb 4:9-11). Dit is een dagelijkse taak.
Lidmaatschap tot de Joodse natie was door geboorte, of door proseliet te worden (bekeerling tot het Judaïsme).	Lidmaatschap tot de Kerk is door bekering en nieuwe geboorte, afgesloten door de doop (1Ko 12:13).
Gelovige Joden, vóór Pinksteren, en gelovige Joden tijdens de Verdrukking, en gelovige Joden tijdens het Millennium zijn geen leden van het Lichaam van Christus.	Gelovigen uit de Joden en Heidenen, sinds Pinksteren tot aan de Opname, zijn leden van het Lichaam van Christus.
Israëls plaats van aanbidding was gecentreerd in Jeruzalem (Dn 6:10; Jh 4:20) en dat zal ook zo zijn in de Verdrukking (Dn 9:27) en in het Millennium (Js 2:1-5).	De plaats van aanbidding voor de Kerk is “waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn Naam” (Mt 18:20; Jh 4:21-24). Christus is temidden van de kerken (Op 1:13, 20).
Israël wordt vergeleken met de Vrouw van Jahweh; dikwijls een ontrouwe vrouw (Hosea).	De Kerk is de geliefde Bruid van Christus (2Ko 11:2; Op 19:7-8) om op een dag voor Zich te plaatsen, zonder smet of rimpel, maar heilig en onberispelijk (Ef 5:27).

Lees verder:

- [Vergelijking en contrast tussen Israël en de Kerk](#)
- [Wat is de Kerk en wat is haar Toekomst?](#)
- [Hebreeuws “christendom” en de Kerk](#)
- [Israël bij de Kerk, of de Kerk bij Israël?](#)
- [De Zeventig Jaarweken profetie van Daniël](#)
- [Bestudeer de Bijbel Dispensatieel](#)